

COMENTARIU

la Folderul 5/ - Senzitivitate relațională, supraveghere și control psihic

Relaționarea interpersonală intersubiectivă - dezvoltată pe baza funcțiilor cognitive ale „creierului social,- e o dimensiune specifică și definitorie a psihismului persoanei conștiente, ce s-a dezvoltat pe parcursul antropogenezei și istoriei culturale...alături de alte câteva dimensiuni de același rang cum ar fi: - dimensiunea acțiunilor cu scop realizate pe baza unui plan cu secvențe succesive (susținute de „funcțiile cognitive executive,,) și dimensiunea meta-reprezentatională...ce permite operarea cu scheme probabiliste, pe modele ale realității dare și posibile. Structuri funcționale care, permit dimensiunii identitare a psihismului persoanei - centrat de sinele agențial -, să se raporteze cu succes la situațiile problematice actuale ale vieții cotidiene (în corelație cu evaluarea acestora..și cu derularea concomitentă și a altor proiecte și preocupări). Psihopatologia în planul relaționărilor interpersonale a mai fost abordată și în alte Foldere ale prezentei Arhive, din diverse perspective.

În prezentul Folder sunt reunite texte ce se referă la derivarea unor stări psihopatologie (precum anxietatea socială... suspiciunea senzitiv relațională și cea paranoidă, sentimentul de supraveghere intimă), din trăiri umane adaptative, firești, precum rușinea corelată unor comportamente și atitudini publice speciale....sau, neîncrederea și suspiciunea justificată, în raport cu atitudinea ostilă și de persecuție (paranoidă), corelată uneori cu o supraveghere specială (de tip polițienesc...de spionaj)...în raport cu încrederea ce o avem în confidențialitatea celor ce ne sunt sufletește intimi. Psihopatologia ce se relevă din această incidență participă la o înțelegere mai aprofundată a specificității psihismului uman..și se conjugă cu studiile corelate „cogniției sociale,, dar și cu cele evoluționist culturale, privitoare la dezvoltarea subiectivității în civilizația occidentală (susținută de creștinism).

Condiția psihopatologică a acestor trăiri presupune un deficit...un minus...al sintezei psihice...al reprezentării și înțelegerii „lumii,, în care subiectul există; starea psihopatologică simplifică și deformează acum -până la nivel „delirant,, - propria existență în lume,,înțeleasă ca derulându-se pe o diagramă intim public. Trăirile psihopatologice menționate, subliniază faptul că...structurarea normală a relaționărilor interpersonale...se derulează cu o spontană diferențiere a acesteia în perspectiva raportării la persoane din aria relaționărilor intime, oficiale ...publice.. străine.. dușmănoase. Această diagramă intim/public de raportare la „ceilalți,, deși e prezumtiv elaborată de la începutul sedentarismului agrar al omului din neolitic (când viața privată e organizat într-o funcționare distinctă de cea public oficială), s-a accentuat cu evidență în perioada Modernității, prin dezvoltarea „subiectivității conștiinței,, favorizată de doctrina creștină.. Din această perspectivă sunt abordate și simptomele de transparență/influență

(Simptome de prim rang Schneider)...- deoarece, accesul la secretele intime și coparticiparea la deciziile proprii.. e firească în raport cu persoanele de atașament intim (și cu Dumnezeu)... dar nefirească în raport cu persoanele publice străinii, dușmanii...personaje supranaturale malefice tc.